

meddeles i Beretningen, den 23. Juni havde tilstillet Landbrugsministeren en Række Spørgsmaal, som man endnu ikke havde faaet Svar paa, og som man formodentlig fandt, at det var nødvendigt at faa besvaret, før man kunde gaa videre i Behandlingen. Da overordentlig mange Mennesker er interesserede i det nævnte Lovforslag og meget ønsker, at det skal fremmes, vil jeg tillade mig at spørge den højtærede Landbrugsminister: Agter den højtærede Landbrugsminister atter at fremsætte dette Lovforslag, og er den højtærede Minister nu i Stand til at give de Besvarelser, som blev forlangt, saa at man kan vente at komme til et godt Resultat med dette ret betydningsfulde Lovforslag?

Der blev ligeledes i sidste Samling af den højtærede Justitsminister fremsat et Lovforslag om Naturfredning. Det blev fremsat her i Tinget straks efter Juleferien, og det blev behandlet i et Udvalg paa 15 Medlemmer. Men det fremgaar af den Beretning, som dette Udvalg har afgivet den 26. September, at man ikke har kunnet naa til Enighed indenfor dette Udvalg. Jeg ved, at der er mange, som med mig beklager, at dette Lovforslag ikke blev gennemført. Vi ved alle, at der er mange gamle, skønne Bygninger, som burde og kunde bevares, og der er ogsaa megen Naturskønhed, som burde og kunde bevares, og i alt Fald burde dog vore Strandbredder bevares for den almindelige Befolkning. Det er ikke Tilfældet nu, og det bliver mindre og mindre Tilfældet, efter som Tiden gaar. Vi ved alle, at der under de ekstraordinære Forhold, vi lever under, samles store Kapitaler paa enkelte Hænder, og dette i Forbindelse med andre Forhold foraarsager, at disse Rigmænd søger ud langs Kysten og opkøber Kyststrækninger for at nyde det ideelle Liv, som Havet og Kyststjerne byder. Man kender det saa udmærket godt her fra Øresundskysten og for Resten ogsaa langs med Nordsjællands Kattégatskyst. Vi har ogsaa i de senere Aar lært dette Forhold at kende paa den Egn, hvor jeg er fra, og i den Valgkreds, som jeg har den Ære at repræsentere, idet store Strækninger, ja næsten hele Strækningen fra Rørvig til Klinten, er blevet opkøbt til Dels af fremmede Rigmænd. Nu har man altid paa min Egn ment, at Adgangen til Strandbredden og til Badning fra Stranden var fri for alle, og mange Arbejdere og i det hele den fattige Befolkning og for øvrigt ogsaa mere velhavende Personer har frit færdedes ved Stranden og benyttet Stranden til Badning

o. s. v. hvor som helst. Det var beklageligt, om denne Adgang skulde indskrænkes. Nu skal jeg indrømme, at man ikke faar Indtrykket af, at de Mænd, som har opkøbt disse Strækninger langs med Kattégat, vil forbyde den frie Færdsel ved Stranden eller den frie Badning fra Stranden, men det er muligvis lovligt for dem at forbyde det, og selv om en Ejer giver Tilladelse i Dag, kan han maaske tage sin Tilladelse tilbage i Morgen. Langt sikrere vilde det være, om man havde en lovlig Ret til at færdes paa Stranden og til at kunne tage sig et Bad fra Stranden.

Jeg sagde, at jeg troede, der ikke var ret mange af disse nye Kystejere, som i Øjeblikket tænker paa at forbyde Færdselen ved Stranden og Badning i Havet, men jeg skal dog nævne et enkelt saadant Tilfælde. Der er maaske flere, men jeg har kun set et. Da det sidste Foraar blev fortalt, at man satte Tavler op med Forbud mod Færdsel ved Stranden, tog jeg ud til Stranden, som ligger omtrent et Par Kilometer fra mit Hjem. Der var paa et af de største Arealer, som en fremmed Rigmænd har købt, opsat en høj Stang med en stor Tavle, hvorpaa der stod: Uvedkommende Færdsel, Borttagen af Tang, Grus og andet Strandmateriale samt al Jagt er strengt forbudt. Det var underskrevet: Ejeren. Hvem denne Ejer er, ved jeg ikke, jeg kender hverken vedkommendes Navn eller hans Person, saa der ligger intet som helst personligt bag min Omtale af denne Sag, men jeg gaar ud fra, at hans Fremgangsmaade er lovlig, og naar det er lovligt for den ene, er det ogsaa lovligt for den anden. Jeg vilde i allerhøjeste Grad beklage, om disse Rigmænd, som har Goder nok i Forvejen, skulde kunne formene den fattige Befolkning at færdes ved og bade i Havet. Med Hensyn til denne Ejers Forbud mod at borttage Tang skal jeg sige, at det vist er temmelig afgjort, at han ikke har Forstaaelse af, hvad han der forbyder, thi jeg kan ikke tro, at han kan faa nogen Fornøjelse af, at disse Tusinder Læs Tang, der skyllens ind om Vinteren, ligger Sommeren over paa Strandbredden og raadner og forpester Luften. Det vilde være langt mere fordelagtigt baade for ham og for Beboerne, om de fik Lov til at bortkøre denne Tang, som er en ret værdifuld Gødning. Jeg vil derfor tillade mig at spørge den højtærede Justitsminister, om han agter at fremsætte dette Naturfredningsforslag. Jeg vil haabe, at der i Folketinget er Stemning for at gennemføre det, jeg